

dosť treba podať u súdu prvej stolice, je len zriedkavou výnimkou. Mohol sa preto obvinený advokát, navyklý praxi odpovedajúcej zákonným predpisom, platným v oblasti jeho pôsobiska, ľahko myliť pri tomto jednotlivom, výnimečnom úkone; tento omyl obvineného je však len culpa levis a nemožno ho ešte kvalifikovať za značnú liknavosť, akú vyžaduje skutková podstata disciplinárneho previnenia podľa § 69 lit. c) adv. por. Mýlil sa tedy disciplinárny súd prvej stolice, keď uznal obvineného vinným z cit. disc. prečinu a bolo preto treba vyhovieť odvolaniu obvineného, rozsudok prvého súdu zmeniť a obvineného sprostíť obžaloby.

### Čís. 162 dis.

**V disciplinárnych veciach proti advokátom súd nemá právo odvolať sa proti rozhodnutiu disciplinárneho súdu prvej stolice.**

(Rozh. z 19. decembra 1932, Ds III 16/32.)

Súdny radca J. K., prednosta okresného súdu v P., oznámil advokáta dr. S. advokátskej komore preto, že menovaný advokát v exekučnej veci u okresného súdu v P. vedenej uplatňoval proti nemu vylučujúcu námietku na tom základe, že J. K. stojí s Dr. S., zástupcom exekventov, v civilných a trestných sporoch a je s ním v ťažkom, neslúčitelnom osobnom nepriateľstve, čo ho činí vo veci závadným.

Disciplinárny súd prvej stolice pominul nariadiť disciplinárne pokračovanie, lebo advokát ako zástupca stránok môže použiť všetky práva, ktoré zákon dáva stránke, tedy aj vylučujúcu námietku. Keď Dr. S. tohoto práva použil, nedopustil sa nijakej nezákonnosti. Proti tomuto usneseniu sa odvolal súdny radca J. K.

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov odmietol odvolanie.

### Dôvody:

Podľa odst. 4 § 101 adv. por. môže súkromná strana uplatňovať odvolanie len prostredníctvom advokáta, ktorého je povinná opatriť zvláštnym plnomocenstvom k tomuto cieľu a ohlásiť disciplinárnemu súdu. Poneváž sťažovateľ J. K. sa cíti konaním obvineného osobne urazeným, vystupuje tedy ako súkromná stránka, odvolanie však podal sám bez prostredníctva advokáta, a § 101 adv. por. ohľadom osôb náležajúcich k sudcovskému stavu žiadnych výnimiek nečiní, takéto výnimky ani inak nie sú stanovené; bolo odvolanie ako zákonom vylúčené odmietnuté. Keby sa však malo za to, že J. K. učinil oznámenie v zastúpení okresného súdu v P., lebo odvolanie je opatrené spisovou značkou okresného súdu, ktorého prednostom bol, a že i odvolanie podal v zastúpení okresného súdu, treba považovať

odvolanie ako podané osobou neoprávnenou. Podľa § 79 zák. čl. XXXIV: 1874 môže byť disciplinárne pokračovanie nariadené alebo na žiadosť zástupcu komory alebo následkom sťažnosti súkromných osôb, alebo na oznámenie niektorého súdu, štátneho zástupcu, alebo inej vrchnosti. Medzi oprávnenými k sťažnosti označuje zákon súkromnú stranu a súd samostatne a oddelene. Podľa § 101 cit. zák. súkromná strana môže podať aj súkromnú žalobu, súdu však, ktorý podal disciplinárne oznámenie, zákon neudeľuje toto právo. Podľa toho súkromná strana a súd nemajú rovných práv pred disciplinárnym súdom. Ponevác podľa § 79 cit. zák. rozhodnutie disciplinárneho súdu treba doručiť zástupcovi komory, štátnemu zástupcovi, obžalovanému advokátovi a tam, kde si sťažuje súkromná strana, aj tejto a odvolanie môžu podať interesované strany hore menované, medzi ktorými urazený súd nie je uvedený, ponevác ďalej aj nariadenia §§ 84 a 95 cit. zák., vzťahujúce sa na právo k odvolaniu, sú v shode s § 79 cit. zák., konečne ponevác podľa §§ 79, 84, 95 a 100 cit. zák. štátny zástupca má zastupovať verejný záujem, teda on má hájiť aj autoritu súdu, a cieľom chránenia verejného záujmu on má právo k odvolaniu, preto urazený súd v P. nemal právo k odvolaniu proti konečnému rozhodnutiu disciplinárneho súdu.

### Čís. 163 dis.

**Nedokončený civilný spor, zahájený po pravoplatnosti rozhodnutia disciplinárneho súdu pre veci advokátov, taktiež rozhodnutie najvyššieho súdu v inej veci vynesené nie sú novými dôkazmi v smysle § 99 zák. čl. XXXIV:1874.**

(Rozh. z 19. decembra 1932, Ds III 66/32.)

Advokát Dr. G. bol pravoplatne posúdený pre disciplinárny prečin podľa §§ 48 a), 68 a), 69 c) adv. por. Proti rozsudku podal žiadosť o obnovu veci, ktorú však disciplinárny súd prvej stolice odmietol s odôvodnením, že žiadateľ nepodáva nové dôkazy, lež len polemizuje s právnym stanoviskom, ktoré zaujal súd v základnom spore.

Najvyšší súd k odvolaniu Dr. G. napadnuté usnesenie disciplinárneho súdu prvej stolice potvrdil.

### Z d ô v o d o v:

Čo sa týka merita veci, bezzákladné je tvrdenie sťažovateľa, že sa odvolal pred súdom prvej stolice na nové dôkazy v smysle § 99 adv. zák. Vo svojej žiadosti o obnovu za nové dôkazy označil odsúdený: 1. spisy civilného sporu, ktorý zahájil dňa 26. júla 1932, — tedy po vynesení pravoplatného odsudzujúceho rozsudku — proti poškodenému A. M. a jeho zástupcovi Dr. E. B. o 1103 a 245 Kč, — ktorá pravota vraj dokáže, že trovy prislúchajúce odsúdenému Dr. G. prevyšovali ním inkasovaných 100 Kč, z ktorých poukázal Dr. B-ovi 500 Kč; 2. spisy krajského súdu v Nitre